

ראש הפסגה וכו' ואמר רבי אלעזר: גדולה תפלה יותר מן
הקרפנות, שנאמר (ישעיה א'): למה לי רב זבחיכם וכתוב (שם):
ובפרשכם כפיכם וכו', אמר רבי חנינא: כל המאריך בתפלתו אין
תפלתו חוזרת ריקם וכו', אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור
ויתפלל, שנאמר (תהלים כ"ז): קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל
ה' תנו רבנן, ארבעה צריכין חזק ואלו הן: תורה ומעשים טובים,
תפלה ודרך ארץ וכו' תפלה מנין, שנאמר: קוה אל ה' חזק וכו':
(ברכות ל"ב):

ב רבי אליעזר אומר: העושה תפלתו קבע וכו' מאי קבע אמר רבי
יהושע אמר רבי אושעיא: כל שתפלתו דומה עליו כמשאוי ורבנן
אמרי כל שאינו אומרה בלשון תחנונים (שם דף כ"ט):

ג אמר רבי יצחק: אמרי במערבא משמה דרבה בר מרי: בוא
וראה שלא כמדת הקדוש-ברוך-הוא מדת בשר ודם מדת בשר-
ודם מקניט את חברו ספק מתפייס הימנו ספק אין מתפייס, ואם
תאמר מתפייס הימנו ספק מתפייס בדברים וכו', אבל הקדוש-
ברוך-הוא אדם עובר עברה בפסתר מתפייס ממנו בדברים שנאמר
(הושע י"ד): "קחו עמכם דברים ושובו אל ה'", ולא עוד אלא שמחזיק
לו טובה, שנאמר: "וקח טוב", ולא עוד אלא שמעלה עליו הכתוב
כאלו הקריב פרים, שנאמר: "ונשלמה פרים שפתינו" שמא
תאמר פרי חובה תלמוד לומר ארפא משובתם אוהבם נדבה:

ד אמר רבי יצחק: יפה צעקה לאדם בין קדם גזר דין בין לאחר
גזר דין (ראש השנה דף ט"ז):

ה היערך שוער לא בצר, אמר רבי אלעזר לעולם יקדים אדם
תפלה לצרה ריש לקיש אמר: כל המאמץ עצמו בתפלה מלמטה
אין לו צרים מלמעלה רבי יוחנן אומר: לעולם יבקש אדם רחמים

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'שמ"ח ◀ אמר מוהר"ש"ל "צריך לציין מקומו שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" ◀
◀ "זקן נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ◀

שִׁיחֵיו הַכֹּל מֵאַמְצִין אֶת כַּחוֹ וְאֵל יִהְיוּ לוֹ צָרִים מְלַמְעָלָה, וּפְרִשׁ
רש"י שִׁימְעוּהוּ מִלְּאַבֵּי הַשָּׁרֵת לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים (סְנֵהֲדִין מ"ד):

ו תִּנָּיָא אָמַר רַבִּי יְהוּדָה כֶּךָ הָיָה מְנַהֲגוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא כְּשֶׁהָיָה
מִתְפַּלֵּל עִם הַצְּבוּר וְכוּ', וְכִשְׁהָיָה מִתְפַּלֵּל בֵּינוֹ לְבֵין עֲצֻמוֹ אָדָם
מִנִּיחוֹ בְּזוּיָת זֹו וּמוֹצְאוֹ בְּזוּיָת אַחֲרֵת וְכֹל כֶּךָ לָמָּה, מִפְּנֵי כְרִיעוֹת
וְהַשְׁתַּחֲוִיּוֹת אָמַר רַב הוֹנָא: כַּמָּה הִלְכְתָּא גַבְרֹתָא (מֵעֲנִין תְּפִלָּה)
אֵיכָּא לְמִשְׁמַע מֵהַנִּי קָרְאִי דְחֲנָה (שְׁמוּאֵל א' א') וְחֲנָה הִיא מִדְּבַרְתָּ
עַל לְבָהּ, מִכָּאן לְמִתְפַּלֵּל צָרִיךְ שִׁיחֲתִיךְ בְּשִׁפְתָיו וְכוּ', וְעַיִן שָׁם
(בְּרִכּוֹת ל"א) הַתְּפִלּוֹת שֶׁהַתְּפִלָּה חֲנָה וּבְ"מִדְרַשׁ שׁוֹחֵר טוֹב"
בְּשְׁמוּאֵל אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנָם לְבִרְכָה, עַל הַפְּסוּק: "וְהָיָה כִּי
הִרְבַּתָּה לְהַתְּפַלֵּל אֵל ה'", מִכָּאן שְׁכָל הַמְרַבֵּה בַתְּפִלָּה הוּא נֶעְנָה:
ז וְאָמַר רַבָּא: הַנִּי תִלֵּת מְלִי בְּעֵינָא מִן קָמִי שְׁמִיָּא תִרְתִּי יִהְבּוּ לִי
וְחֲדָא לָא יִהְבּוּ לִי חֲכָמְתָה דְרַב הוֹנָא וְעֵתְרָה דְרַב חֲסִדָּא יִהְבּוּ לִי
וְעֲנֻתָנוּתָה דְרַבֵּה בַר רַב הוֹנָא לָא יִהְבּוּ לִי (מוֹעֵד קָטָן כ"ה):

ח שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה בְּשָׂר וְדָם אִם בָּא עָנִי לֹזֵמֵר דְּבַר לְפָנָיו אֵינוֹ שׁוֹמֵעַ
הֵימָנוּ, אִם בָּא עֲשִׂיר לֹזֵמֵר דְּבַר לְפָנָיו מִיַּד הוּא שׁוֹמֵעַ וּמְקַבֵּלוֹ,
אַבֵּל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ כֵּן אֵלָּא הַכֹּל שׁוֹיִם לְפָנָיו הַנְּשִׁיִּים
וְהַעֲבָדִים וְהָעֲנָיִים, תִּדַע לָךְ שֶׁהָרִי בְּמִשָּׁה רַבָּן שֶׁל כָּל הַנְּבִיאִים
כְּתוּב בּוֹ מָה שֶׁכָּתוּב בְּעֵנִי בְּמִשָּׁה כְּתוּב תְּפִלָּה לְמִשָּׁה וּבְעֵנִי כְּתִיב
תְּפִלָּה לְעֵנִי לְהוֹדִיעַךְ שֶׁהַכֹּל שׁוֹיִן בַתְּפִלָּה לְפָנֵי הַמָּקוֹם (מִדְרַשׁ רַבָּה
בְּשַׁלַּח):

ט שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה אֶתָּה מוֹצֵא בְּשָׂר וְדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְשִׁמְעַ שִׁיחַת
שְׁנַיִם כְּאַחַד אַבֵּל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אֵינוֹ כֵּן אֵלָּא הַכֹּל מִתְפַּלְלִים
לְפָנָיו וְהוּא שׁוֹמֵעַ וּמְקַבֵּל תְּפִלָּתָם (שָׁם):

י שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה אָמַר מִשָּׁה לְפָנֵי הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם!

בְּשֶׁהָיוּ בְּנֵיךָ בְּצַעַר וְאִין מִי שְׁיִבְקֶשׁ רַחֲמִים עָלֵיהֶם מִיַּד עֲנֵה אוֹתָם, אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִשָּׁה חַיִּיךָ בְּכָל שָׁעָה שְׁיִקְרְאוּ אוֹתִי אֲנִי אֶעֱנֶה אוֹתָם, כְּדַכְּתִיב מִי כֹה' אֶלְקִינוּ בְּכָל קְרֵאֵינוּ אֱלֹוֹ (שָׁם):

יֵא קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה' אָמַר לָהֶם: דְּבָרִים אֲנִי מְבַקֵּשׁ; בְּכוּ וְהִתְפַּלְלוּ לְפָנַי וְאֲנִי מְקַבֵּל אֲבוֹתֵיכֶם לֹא בְּתַפְלָה פְּדִיתִי אוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיֵּאָנְחוּ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוּדָה וַיִּזְעְקוּ בִּימֵי יְהוֹשֻׁעַ לֹא בְּתַפְלָה עָשִׂיתִי לָהֶם נַסִּים הָיוּ אִין אֲנִי מְבַקֵּשׁ לֹא זָבַח וְלֹא קָרְבָּנוֹת אֲלֵא דְבָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר: "קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ אֶל ה'" (מִדְּרַשׁ רַבָּה תְּצִוֶּה פֶּרֶשָׁה ל"ח):

יב אִין הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָפִץ לְחַיֵּב כָּל בְּרִיָּה אֲלֵא מְבַקֵּשׁ שְׁיִתְפַּלְלוּ לְפָנָיו וַיִּקְבְּלֵם וַאֲפִלוּ אִין אָדָם כְּדָאִי לְעֲנוּת בְּתַפְלָתוֹ וְלְעֲשׂוֹת עִמּוֹ חֶסֶד כִּיּוֹן שְׁמַתְפַּלֵּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּנִים אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמּוֹ (מִדְּרַשׁ תַּנְחוּמָא, וַיֵּרָא, פֶּרֶשָׁה ח):

יג אָמַר הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הֲרִי אֲנִי מוֹדִיעֶךָ מְקַצֵּת דְּרַבִּי כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה בְּנֵי אָדָם שְׂאִין בָּהֶם שְׁבַח תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים לֹא בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם וְלֹא בְּמַעֲשֵׂה אֲבוֹתֵיהֶם רַק שֶׁהֵם עוֹמְדִים וּמְרַבִּים בְּתַחֲנוּנִים לְפָנַי אֲנִי נֹזֶקֶק לָהֶם שֶׁנֶּאֱמַר: "פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעֲרֵעָר וְלֹא בָּזָה אֶת תְּפִלָּתָם" ("תַּנָּא דְּבִי אֵלֵיהוּ"):

יד רַבִּי יוֹדֵן אָמַר: בְּשָׂר וָדָם יֵשׁ לוֹ פֶּטְרוֹן אִם בָּאת לוֹ צָרָה אִינוּ נִבְנָם אֲצִלוּ פֶּתָאם, אֲלֵא הוֹלֵךְ וְעוֹמֵד אֲצִל פֶּתַח חֲצָרוֹ שֶׁל פֶּטְרוֹנוֹ וְקוֹרֵא לְבֵן בֵּיתוֹ וְאוֹמֵר, אִישׁ פְּלוֹנִי בַּחוּץ, אֲבָל הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִינוּ כֵּן אִם בָּאת לָךְ צָרָה וְכוּ' לוֹ צִוַּח וְהוּא עוֹנֶה אוֹתָךְ הֲדָא הוּא דְכַתִּיב כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם ה' יִמְלֹט (יְרוּשְׁלָמִי בְּרַכּוֹת ט):

טו בְּאוֹתוֹ שָׁעָה נִפְתַּח לָהֶם פֶּה לְפִוְשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל לְבַקֵּשׁ רַחֲמִים לְקַבְּלֵם בְּתַשׁוּבָה וְלוֹמַר לְפָנָיו: רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם! גָּלוּי וַיְדוּעַ לְפָנֶיךָ

חֶזֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'ספ' - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" - חק נתן ולא יעבור יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

כי יצר הרע מגרה אותנו קבל אותנו ברחמיך הרבים בתשובה שלמה לפניך, לפי שכל המרבה שיחות ותפלות הם מלויים אותו עד שהוא נכנס לבית עולמו ("תנא דבי אליהו"):

טז ה' קראתיך אומר דוד, יש מי שהוא בוטח על מעשים נאים שיש לו ויש שבוטח על מעשה אבותיו ואני בוטח בך, אף-על-פי שאין בי מעשים טובים אלא שקראתיך, ענני פשהיה דוד במערה ידע וראה שאין אדם עומד לא במקומו ולא בגבורתו ומהו עומד עליו רק תפלתו, שנאמר: קולי אל ה' אועק: ("אגדת תהלים"):

יז שיערי תפלה אינם ננעלים לעולם יש תפלה שנענית לארבעים יום, ממי אתה למד, ממי אתה דכתיב (דברים ט): "ואתנפל לפני ה' ארבעים יום" ויש תפלה שנענית לעשרים יום, ממי אתה למד, מדניאל דכתיב (דניאל י): "לקחם חמדות לא אכלתי עד מלאות שלשת שבועים ימים" ואחר-כך אמר "ה' שמעה ה' סלחה וכו'" ויש תפלה שנענית לשלשה ימים, ממי אתה למד מיונה דכתיב (יונה ב): "ויהי יונה במעי הדגה שלשה ימים ויתפלל יונה אל ה' אלקיו במעי הדגה" ויש תפלה שנענית ליום אחד, ממי אתה למד מאליהו וכו', ויש תפלה שנענית לעונה אחת, ממי אתה למד מדוד דכתיב (תהלים ס"ט): "ואני תפלתי לך ה' עת רצון" ויש תפלה שעד שלא יתפלל אותה מפיו הוא נענה, שנאמר (ישעיה ס"ה): "והיה טרם יקראו ואני אענה" אמר רבי חי' רבה כתיב (תהלים כ"ז): "קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'" הוי מתפלל וחוזר ומתפלל ויש שעה שיתנו לך (מדרש רבה, ואתחנן, פרשה ב):

יח: רבי יוסי פתח ואמר: תפלה לעני כי יעטף ולפני ה' ישפך שיחו, צלותא דעני אקדימת קמי קדשא בריך הוא מכל צלותהון דעלמא בגין דכתיב ותפלת העני מקדימה להתקבל לפני הקדוש

ברוך הוא מכל תפלות העולם, משום שכתוב: "כי לא בזה ולא שקץ ענות עני" וכו'.

תא חזי צלותא דכל בני נשא צלותא וצלותא דמסכנא איהי צלותא דקימא קמי קדשא בריך הוא ותבר תרעין ופתחין ועאלת לאתקבלא קמה [בא וראה תפלת כל אדם היא תפלה, אבל תפלת העני היא תפלה העומדת לפני הקדוש ברוך הוא שהיא שוברת שערים ופתחים ונכנסת להתקבל לפניו וזהו שכתוב] הדיא הוא דכתיב "והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני" וכתיב "שמוע אשמע צעקתו" (זהר וישלח קס"ח):

יט רבי אבא פתח: תפלה לעני כי יעטף וכו' תלת אלין דאקרון תפלה, תפלה למשה וכו' תפלה דא דלית כגינה בבר נש אחרא תפלה לדוד תפלה דא דלית כגינה במלכא אחרא תפלה לעני וכו' מאן חשיבא מכלהו הוי אימא תפלה לעני תפלה דא קדים לתפלה דמשה וקדים לתפלה לדוד וקדים לכל שאר צלותהין דעלמא [שלשה הם הנקראים תפלה-תפלה למשה וכו' תפלה זו שאין כמותה באדם אחר תפלה לדוד תפלה זו היא תפלה שאין כמותה במלך אחר תפלה לעני תפלה היא מאלו השלשה מי חשובה מכולן הוי אומר תפלה לעני, תפלה זו קודמת לתפלה של משה, וקודמת לתפלה של דוד, וקודמת מכל שאר תפלות העולם]:

מאי טעמא בגין דעני איהו תביר לבא וכתיב קרוב ה' לנשברי לב וכו' פיון דצלוי צלותה פתח כל פוי רקיעין וכל שאר צלותין דסלקין לעלא דחי לון ההוא מסכנא תביר לבא דכתיב תפלה לעני כי יעטף וכו' איהו עבד עטופא לכל צלותין דעלמא ולא עאלין עד צלותא דילה עאלית וכו' [מהו הטעם, משום שעני הוא שבור הלב, וכתוב קרוב ה' לנשברי לב פיון שהעני התפלל תפלתו

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

הַסֵּפֶר מִזֶּה רִצִּיתִי לְ"צַדִּיק לֹא יִשָּׁחַד מִקֻּוֹה שִׁדְוֵי לִצְחָד מִסְפְּרֵי רַבְּנֵי יִהְיֶה תִּיקוּן לְכָל" ❦
❦ "חֵק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ❦

פֹּתַח כָּל חִלּוֹנוֹת הַרְקִיעַ, וְכָל שְׂאֵר הַתְּפִלוֹת הָעוֹלוֹת לְמַעְלָה דוֹחָה
אוֹתָם אוֹתוֹ הֶעֱנִי שְׁבוֹר הַלֵּב שְׁכָתוֹב תְּפִלָּה לְעֲנִי כִּי יַעֲטֹף וְכוּ'
הוּא עוֹשֶׂה אֵיחֹר, שְׂמֵאֲחֹר כָּל תְּפִלוֹת שְׁבַע עוֹלָם שְׂאִינָן נִכְנָסוֹת עַד
שֶׁתְּפִלָּה שְׁלוֹ נִכְנָסַת]:

וְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר יִתְעַטְפוּן כָּל צְלוֹתֵיךְ דְּעֲלָמָא וְצְלוֹתָא דָּא
יִתְעוּל לְגַבְאֵי לָא בְּעֵינָא הָכָא בִּי דִּינָא דִּידוֹנִין בִּינָנָא קָמָאֵי לְהוּי
תְּרַעוּמִין דִּילָהּ וְאָנָּא וְהוּא בְּלַחֲדוּנָא וְכוּ' דְכָתִיב "וּלְפָנַי ה' יִשְׁפָּךְ
שִׁיחוֹ לְפָנַי ה'" וְדָאֵי [וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָמַר תְּתַאֲחַרְנָא כָּל
הַתְּפִלוֹת וְתְפִלָּה זוֹ תְעַלָּה אֵלַי, אֵינִי צָרִיךְ כֵּאֵן בֵּית דִּין שְׂיִדוּנוֹ
בִּינֵינוּ, לְפָנַי תִּהְיֶה תְרַעוּמוֹת שְׁלוֹ, וְאֵנִי וְהוּא נִהְיֶה בְּלִבְדָּנוּ כְּמוֹ
שְׁכָתוֹב וְכוּ']:

כָּל חִילֵי שְׁמַיָּא שְׂאֵלִין אֵלִין לְאֵלִין קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּמָאֵי אֲתַעֲסֵק
בְּמָאֵי אֲשַׁתִּידֵל אָמְרִין אֲתִיחַדָּא בְּתַאוּבָתָא בְּמָאֵנִין דִּילָהּ כְּלָהּ לָא
יִדְעִין מָה אֲתַעֲבֵד מֵהָהוּא צְלוֹתָא דְּמִסְכְּנֵי וּמְכָל אַנּוּן תְּרַעוּמִין
דִּילָהּ דְּלִית תַּאוּבָתָא לְמִסְכְּנָא אֱלָא כִּד שְׁפִיךְ דְּמַעוּי בְּתוֹרְעָמֵי קָמֵי
מְלָכָא קִדְשָׁא וְלִית תַּאוּבָתָא לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֱלָא כִּד מְקַבֵּל לוֹן
וְאוֹשְׁדוֹ קָמָה וְדָא אֵיהּ צְלוֹתָא דְּעֵבֵד עֲטוּפָא לְכָל צְלוֹתֵיךְ דְּעֲלָמָא
[כָּל צְבָאוֹת הַשְּׁמַיִם שׁוֹאֲלִים אֵלֵינוּ לְאֵלֵינוּ בְּמָה עוֹסֵק הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא, בְּמָה מְשַׁתִּידֵל, אֹמְרִים לָהֶם הוּא מְתִיחַד בְּתַשׁוּקָה בְּכֵלִים
שְׁלוֹ, כְּלָם אֵינָם יוֹדְעִים מַה נַּעֲשֶׂה מִתְּפִלַּת הֶעֱנִי וּמְכָל אֵלֵינוּ
הַתְּרַעוּמוֹת שְׁלוֹ, כִּי אֵין תַּשׁוּקָה לְעֲנִי אֱלָא כְּשִׁשׁוּפְךְ דְּמַעוֹת
בְּתַרְעוּמוֹת לְפָנַי הַמְּלִךְ הַקְדוֹשׁ וְאֵין תַּשׁוּקָה לְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
אֱלָא כְּשִׁהוּא מְקַבֵּל אוֹתָם וְנִשְׁפָּכִים לְפָנָיו, וְזוֹ הִיא תְּפִלָּה שְׁעוֹשֶׂה
אֵיחֹר וְעָכוֹב לְכָל הַתְּפִלוֹת שְׁבַע עוֹלָם]: עֵין שָׁם שְׂמֵאֲרִיךְ עוֹד בְּזֵה
(זֶהר פְּרָשַׁת בְּלָק קצ"ה):

וְעַיִן בְּ"לְקוֹטֵי הַלְכוֹת" בְּסוּף הַלְכוֹת תְּפִלִּין הַלְכָה ה' שְׁמַבִּיא שָׁם
 דְּבַרֵי הַזֵּהָר הַנִּ"ל וּמַסִּים שָׁם שְׁכָל זֶה נֶאֱמַר אֲפֹלוּ בְּעֵנֵי סֶתֶם
 שְׁמַת־פִּלֵּל עַל צָרְכֵי עַל דְּחֻקוֹ וְעֵנִיּוֹתוֹ בְּגַשְׁמִיּוֹת, מְכַל שְׁכֵן וְכָל שְׁכֵן
 בְּשַׁמַּת־חֵיל הָאָדָם לְרַחֵם עַל עֲצָמוֹ וּמִרְגִּישׁ עֵנִיּוֹתוֹ וְדְחֻקוֹ בְּמַעֲשֵׂים
 טוֹבִים וְטוֹעֵן עִם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַל שְׂאֵינוֹ מִקְרָבוֹ אֱלֹהֵי, וְשׁוֹפֵךְ שִׂיחוֹ
 וְלִבּוֹ לְפָנָיו עַד שְׁנַת־עוֹרֵר בְּבִכְיָה וְכוּ', כַּמָּה וְכַמָּה יְקָרָה תְּפִלָּה זֹ
 בְּעֵינֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ וְהוּא יְקָרָה מְכַל הַתְּפִלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם וְכוּ', וְסוּף
 כָּל סוּף בְּיָדָי יִזְכֶּה לְפַעַל בְּקִשְׁתּוֹ לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ לְהִיּוֹת
 שְׂוֵה עִם כָּל הַכְּשָׁרִים וְהַצְּדִיקִים, עַיִן שָׁם כָּל זֶה בְּאַרְיִכוֹת:

כ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֲשׂוּ כִּי יֵרָא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהַכֵּנִי
 אִם עַל בָּנִים מִכָּאֵן מָאֵן דְּצָלִי צְלוֹתָא בְּעֵי לְפָרְשָׁא מְלוֹי כְּדָקָא
 יֵאוֹת הַצִּילֵנִי נָא וְאִי תִימָא דְהָא שְׂזִיבְתָא לִי מִלְּבָן מִיַּד אָחִי וְאִי
 תִימָא קָרְבִין אַחֲרָנִין סֶתֶם אַחֲרֵי אֶקְרוֹן מִיַּד עֲשׂוּ מֵאִי טַעְמָא בְּגִין
 לְפָרְשָׁא מְלָה כְּדָקָא יֵאוֹת וְאִי תִימָא אֲנָא אִמָּאִי אִי־צְטָרִיךְ כִּי יֵרָא
 אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהַכֵּנִי בְּגִין לְאַשְׁתְּמוּדְעָא מְלָה לְעֵלָא וּלְפָרְשָׁא
 לָהּ כְּדָקָא יֵאוֹת וְלָא יִסְתֵּם מְלָה [מִכָּאֵן שְׁמִי שְׁמַת־פִּלֵּל תְּפִלָּתוֹ צָרִיךְ
 לְפָרֵשׁ דְּבָרָיו כְּרָאוּי־הַצִּילֵנִי נָא, וְאִם תֵּאמַר שְׁכַבְרַתְּ הַצִּלְתָּ אוֹתִי
 מִלְּבָן־מִיַּד אָחִי וְאִם תֵּאמַר שְׁנֵם קְרוֹבִים אַחֲרֵים סֶתֶם נְקָרְאִים
 אַחֲרֵים־מִיַּד עֲשׂוּ מַה הַטַּעַם, מִשּׁוּם שְׁצָרִיכִים לְפָרֵשׁ הַדְּבָר כְּרָאוּי
 אִם תֵּאמַר, לָמָּה אָנִי צָרִיךְ כִּי יֵרָא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבֹא וְהַכֵּנִי, כִּי־י
 לְהַסְבִּיר הַדְּבָר לְמַעְלָה וּלְפָרֵשׁ אֹתוֹ כְּרָאוּי וְלָא לְסִתּוֹם הַדְּבָר (זֵהָר

וַיִּשְׁלַח קַס"ט):

הַנֵּה הִרְאִיתִיךָ לְדַעַת בְּהַתְּקַדְמָה וּבְהַפְתִּיחָה קְצַת מִדְּבַרֵי תּוֹרָתֵנוּ
 הַקְּדוּשָׁה וּמִנְּבִיאֵינוּ הַקְּדוּשִׁים וּמִרְבוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבָרְכָה
 הַקְּדוּשִׁים, אֲשֶׁר כָּלָם הָלְכוּ בְּהַדְרָךְ הַקְּדוּשׁ הַזֶּה שֶׁל תְּפִלָּה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'ספד - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְהַתְּבוּדוֹת לְבִקֵּשׁ רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עַל כָּל דְּבַר
וְעַתָּה אִם חָפִיץ אַתָּה גַם בְּן לְחוּם עַל חַיִּיךָ הַנְּצַחִיִּים וְלָבֹא בְּתוֹךְ
יְתִבֵּת דְּבוּרֵי הַתְּפִלָּה כִּי לְהַנְצִיל מִמִּי הַמַּבּוּל מִי הַיּוֹדוּנִים הַהוֹמִים
וְשׁוֹטְפִים בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מִמָּשׁ בָּאוּ מִיָּם עַד נַפְשׁ
אֲנִהְיֶה אֲבִיֶּךָ אֵל פְּנִים הַסֵּפֶר וְתָשִׁים עֵינֶיךָ וְלִבְךָ לְהַמְאָמְרִים
הַקְּדוּשִׁים הַמּוֹבָאִים בּוֹ מִסְפָּרֵי 'לְקוּטֵי מוֹהַר"ן' 'שִׁיחֹת הַר"ן' וְ'חַיֵּי
מוֹהַר"ן' מֵאֲדוּנָנוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ הַקְּדוֹשׁ אֹר הָאֲזוּרוֹת וְכוּ' מוֹרְנוּ
הָרַב רַבִּי נַחֲמָן, זְכַר צְדִיק לְבָרָכָה, וּמִסְפָּרֵי "לְקוּטֵי הַלְכוֹת"
הַקְּדוּשִׁים מִתְּלִמִּידוֹ הַקְּדוֹשׁ הָרַב הַצְּדִיק רַבִּי נֶתַן זְכָרוֹנוֹ לְבָרָכָה,
אֲשֶׁר חִדְּשׁוּ אֶת הַדְּרֶךְ הַיָּשׁן הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה וְתִמְצָא דְרָכִים יִשְׂרָיִם
אִיךְ לְהַתְנַהֵג וּלְחַזֵּק עֲצָמָךְ בְּזֶה וַיִּפְתָּחוּ עֵינֶךָ בְּהַדְרֶךְ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה,
כְּמוֹ שְׂכָתוֹב בְּ"סְפוּרֵי מַעֲשִׂיֹת" שֶׁלֹּא בְּהַמְעַשָּׂה שֶׁל הַבַּעַל תְּפִלָּה
אֲשֶׁר הִכִּיתָ שֶׁבַחְרוּ לָהֶם שֶׁעָקַר הַתְּכָלִית הוּא רַק לַעֲסֹק בְּתְפִלָּה
וְתַחֲנוּנִים הִיָּה לָהֶם גַּם כַּמָּה חֲבוּרִים מִתְּפִלוֹת גַּם קִדְּם שֶׁנִּתְקַרְבוּ
לְהַבַּעַל תְּפִלָּה וְעַל-יְדֵי-זֶה שֶׁעָסְקוּ רַק בְּתְפִלָּה הָיוּ צְדִיקִים, רַק
אַחֲרֵי-כֵן כְּשִׁזְכוּ לְהַתְקַרֵּב אֶל הַבַּעַל תְּפִלָּה וְגָלָה לָהֶם סֵדֶר
תְּפִלוֹתָיו וְחֲבוּרָיו וְעֲנִיָּוֵי, אֲזִי הָאִיר עֵינֵיהֶם וְעָשָׂה אוֹתָם לְצְדִיקִים
גְּמוּרִים וְכוּ' עַיִן שָׁם וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעֶזְרָנוּ שֶׁנִּזְכָּה לְבִלּוֹת כָּל
יָמֵינוּ רַק עַל תּוֹרָה וְתְפִלָּה כְּרָצוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאַמֶּת אָמֵן:

הַשִּׁתְּפָכּוֹת הַנְּצִיטָּה:

אִם מִי שָׂרוּצָה לְזָכוֹת לְתִשׁוּבָה יִהְיֶה רָגִיל בְּאַמִּירַת תְּהִלִּים כִּי
אַמִּירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתִשׁוּבָה כִּי יֵשׁ נו"ן [חֲמָשִׁים] שְׁעָרֵי תִשׁוּבָה;
אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים יְכוּל כָּל אָדָם לְכַנֵּס בָּהֶם וּלְהַשִּׁיגָם, אֲךֵן
שְׁעַר הַחֲמָשִׁים הוּא בְּחִינַת הַתִּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּעֲצָמוֹ

בביכול כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב
 (מלאכי ג'): "שובו אלי ואשובה אליכם":

ואלו הארבעים ותשעה שערי תשובה הם בחינת ארבעים ותשע
 אותיות שיש בשמות שנים עשר שבטי יה כי כל שער ושער יש
 לו אות מארבעים ותשע אותיות השבטים:

והנה הכל חפצים ליראה את שמה, ואף על פי כן לאו כל אדם
 זוכה לעשות תשובה כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל
 לתשובה, ואפלו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה
 להגיע אל האות והשער של תשובה השיך לו ואפלו אם מגיע
 לשם יוכל להיות שהשער של תשובה סגור ומחמת כל זה אין
 האדם זוכה לתשובה:

ועל ידי אמירת תהלים אפלו מי שאין לו שום התעוררות
 לתשובה הוא מתעורר לעשות תשובה וגם זוכה על ידי תהלים
 להגיע אל השער והאות השיך לו ולפתח השער הנמצא שזוכה
 על ידי תהלים לעשות תשובה וזה בחינת (שמואל ב כ"ג) "נאם
 הגבר הקם על" ודרשו רבותינו זכרונם לברכה (מועד קטן ט"ז)
 שהקים עלה של תשובה ונעים זמירות ישראל כי על ידי בחינת
 נעים זמירות ישראל, דהינו ספר תהלים שיסוד על ידי זה הוקם
 עלה של תשובה, כי על ידי תהלים זוכה לתשובה כנזכר לעיל:

וזה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (עבודה זרה ד:) לא היה דוד
 ראוי לאותו מעשה אלא כדי להורות תשובה ליחיד וכו' נמצא
 שעקר הוראת התשובה על ידי דוד המלך הוא ספר תהלים,
 שאמרו בהתעוררות גדול מאד וברוח הקדש, עד שכל אחד ואחד
 כפי מה שהוא יכול למצא את עצמו בתוך ספר תהלים ולזכות
 לתשובה על ידי אמירת תהלים כנזכר לעיל:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ה'כ"ט ← צִמְרָן מְנוּחָה רַב־יָמִית "צִמְרָן צִמְרָן מְנוּחָה שִׁדְרָה צִמְרָן מְנוּחָה רַב־יָמִית תִּיקוּן לְכַל" ←
← "חֶק נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שְׁעֵי יְשִׁיבַת תִּיקוּן הַמִּידוֹת ←

וְעַקֵּר הַזִּדְכּוֹת שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁבַע יְהִי, שְׁהֵם אַרְבָּעִים וְתִשַׁע
אוֹתִיּוֹת שְׁהֵם בְּחִינַת אַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הִיא
בְּמִצְרַיִם שְׁהוּא בְּחִינַת מִצַּר הַגָּרוֹן שְׁהוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה עֲלָאָה
(כְּמוֹבָא בְּכַתְבֵי הָאֲר"י זְכוּרֹנוּ לְבִרְכָה, וְעֵין שָׁם וְהֵבֵן הֵיטֵב) וְעַל כֵּן אַחַר
שְׁנִזְדַּכְכוּ שָׁם בְּמִצְרַיִם וְזָכוּ לְצֵאת מִשָּׁם סָפְרוּ אַרְבָּעִים וְתִשַׁע יָמֵי
הַסְּפִירָה, שְׁהֵם כְּנֶגֶד אַרְבָּעִים וְתִשַׁע אוֹתִיּוֹת הַנ"ל, שְׁהֵם אַרְבָּעִים
וְתִשַׁע שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה וּבִיּוֹם הַחֲמִשִּׁים אָז וַיֵּרֶד הַשֵּׁם עַל הַר סִינַי
(שְׁמוֹת י"ט) זֶה בְּחִינַת וְאֶשׁוּבָה אֲלֵיכֶם בְּחִינַת הַתְּשׁוּבָה שֶׁל הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ בְּעֲצֻמוֹ כְּבִיכּוֹל, בְּחִינַת שֶׁעַר הַחֲמִישִׁים כְּנֶזְכָּר לְעִיל וְזֶהוּ
"וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים" סוֹפֵי תְּבוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת תְּהִלִּים,
"מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ" סוֹפֵי תְּבוֹת הֵם אוֹתִיּוֹת תְּשׁוּבָה,
כִּי עַל־יְדֵי תְּהִלִּים זֹכָה לְתְּשׁוּבָה, שְׁהוּא בְּחִינַת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה וְכוּ' כִּי אַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרֵי תְּשׁוּבָה הֵם
בְּחִינַת אַרְבָּעִים וְתִשַׁע אוֹתִיּוֹת שֵׁשׁ בְּשְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים
מִצְרַיִמָּה לְהַזְדַּכֵּךְ שָׁם כְּנֶזְכָּר לְעִיל:

וְזֶה שְׁאֵנוּ רוֹאִין שְׁבִימֵי תְּשׁוּבָה, דְּהֵינּוּ בְּאֵלּוּל וְעֲשֵׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה
כֹּל יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין אָז בְּאֲמִירַת תְּהִלִּים כִּי אֲמִירַת תְּהִלִּים מְסַגֵּל
לְתְּשׁוּבָה כְּנ"ל וְעַל כֵּן הוּא דְּבָר גָּדוֹל מְאֹד לְעַסֵּק תָּמִיד בְּאֲמִירַת
תְּהִלִּים כִּי תְּהִלִּים הִיא הַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
אֲשֶׁרֵי שִׁיאֲחִזּוּ בּוֹ (לִיקוּטֵי מוֹהַר"ן תְּנִינָא סִימָן ע"ג):

אָמַר הַמַּעֲתִיק, עֵין בְּ"לְקוּטֵי עֲצוֹת" אוֹת תְּשׁוּבָה סִימָן ל"ב,
שְׁכַת־תּוֹב שָׁם הָעֵנִין הַזֶּה בְּקִצְרָה בְּזוֹ הַלְּשׁוֹן: וַיֵּשׁ שְׁאֵינוּ יוֹדְעֵי לְהַגִּיעַ
אֶל הַשֶּׁעַר הַשִּׁיב לּוֹ, שְׁדַרְךָ שָׁם דּוֹקָא צָרִיךְ לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ
וְכוּ', וְעַל־יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים יִזְכָּה וְכוּ' וְלָבוֹא לְהַשֶּׁעַר שֶׁל תְּשׁוּבָה
הַשִּׁיב לְנִשְׁמָתוֹ וְכוּ' עֵין שָׁם וְהַנְּרָאָה מְדַבְּרִיו הַקְּדוּשִׁים שָׁם כִּי

הַאֲרֻבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים הֵנּוּ" לֵהֵם בְּחִינַת אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
דְּרָכִים לְתִשְׁבּוּבָה כִּי כָּל אָדָם לְפִי שְׂרָשׁ נִשְׁמָתוֹ יֵשׁ לוֹ דֶּרֶךְ מִיַּחַד
וְעִבּוּדָה מִיַּחַד שְׂצָרִיף לוֹ לִילָף דִּיקָא בְּאוֹתוֹ הַדֶּרֶךְ, וְעַל־יְדֵי־זֶה
יִזְכֶּה לָשׁוּב לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְכַמוֹכֵן בְּהַתּוֹרָה אָנֹכִי "לְקוּמִי מוֹהַר־ן"
חֵלֶק א' סִימָן ד' עַל מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה, וְאֵינּוּ יוֹדְעִים
בְּאִיזָה דֶּרֶךְ הוּא מְהֵלֵף, עֵינֵי שָׁם: